

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้แก่ตัวอย่างประชากรจำนวนทั้งสิ้น 575 คน และได้รับแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 562 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.74 ซึ่งแบบสอบถามได้มาจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 479 ฉบับ และครูสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 จำนวน 83 ฉบับ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนและครูสอนภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และครูสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยการสรุป รวบรวมเรียงตามลำดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานการณ์ของนักเรียน เล่นนอตด้วยคำร้อยละ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 1-8

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	208	43.42
หญิง	271	56.58
รวม	479	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ในเขตหน่วยศึกษานิเทศก์ หน่วย 6 ที่เป็นตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 56.58 เป็นเพศหญิง ส่วนเพศชายคิดเป็นร้อยละ 43.42

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
11	55	11.48
12	232	48.43
13	152	31.73
14	37	7.73
15	3	0.63
รวม	479	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่อายุ 12 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.43 รองลงมาคืออายุ 13 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.73 อายุ 11 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.48 อายุ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.73 จำนวนน้อยที่สุดคือ อายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 0.63

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามชั้นที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษเป็นครั้งแรก

ชั้นที่เริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นครั้งแรก	จำนวน	ร้อยละ
อนุบาล	16	3.34
ประถมศึกษาปีที่ 1	12	2.51
ประถมศึกษาปีที่ 2	1	0.21
ประถมศึกษาปีที่ 3	1	0.21
ประถมศึกษาปีที่ 4	2	0.42
ประถมศึกษาปีที่ 5	447	93.31
รวม	479	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่เริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นครั้งแรกในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 93.31 รองลงมาคือเริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นครั้งแรกในชั้นอนุบาล คิดเป็นร้อยละ 3.34 เริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นครั้งแรกในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 2.51 จำนวนน้อยที่สุดคือ เริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นครั้งแรกในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 0.21

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามความรู้สึกที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ความรู้สึกที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
ชอบ	373	77.87
ไม่ชอบ	33	6.89
เฉย ๆ	73	15.24
รวม	479	100.00

จากตารางที่ 4 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 77.87 รองลงมาคือ นักเรียนที่มีความรู้สึกเฉย ๆ คิดเป็นร้อยละ 15.24 จำนวนน้อยที่สุดคือนักเรียนที่ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 6.89

เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลที่นักเรียนมีความรู้สึกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พอสรุปเรียงตามลำดับจากข้อที่มีผู้เลือกมากที่สุดไปหาน้อยได้ดังนี้

นักเรียนที่ชอบเรียนภาษาอังกฤษให้เหตุผลดังนี้

1. เวลาเรียนสนุกมีการร้องเพลงและเล่นเกม ทำให้ได้รับความรู้และเข้าใจดีขึ้น (214 คน)

2. สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (83 คน)

3. เป็นภาษาที่สำคัญใช้กันทั่วโลก จึงควรรู้และศึกษา (51 คน)

4. ในอนาคตอยากเรียนต่อในชั้นสูง ๆ และได้ทำงานที่ดี เช่น แพทย์

เลขานุการ ฯลฯ (16 คน)

5. ครูสอนดี (4 คน)

6. เป็นวิชาใหม่เพราะเพิ่งเรียนเป็นครั้งแรก (3 คน)

นักเรียนที่มีความรู้สึกเฉย ๆ ให้เหตุผลดังนี้

1. เป็นวิชาหนึ่งที่ต้องเรียน (38 คน)
2. บางชั่วโมงเรียนสนุก เข้าใจดี บางชั่วโมงเรียนไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจ (30 คน)
3. ได้รับความรู้เหมือนวิชาอื่น ๆ (5 คน)

นักเรียนที่ไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษให้เหตุผล ดังนี้

1. เรียนไม่รู้เรื่อง อ่านไม่ออก และไม่ชอบพูดภาษาอังกฤษ (18 คน)
2. ไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ (7 คน)
3. มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูสอนภาษาอังกฤษ (4 คน)
4. เรียนทุกวันทำให้เบื่อ (2 คน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
ดีมาก	93	19.42
ดี	152	31.73
พอใช้	205	42.80
ไม่ตี	29	6.05
รวม	479	100.00

จากตารางที่ 5 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่ที่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์พอใช้ คิดเป็นร้อยละ 42.80 รองลงมาคือ ผลการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดี คิดเป็นร้อยละ 31.73 นักเรียนที่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 19.42 จำนวนน้อยที่สุดคือ นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ไม่ตี คิดเป็นร้อยละ 6.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามบุคคลต่าง ๆ ที่นักเรียนมักจะไปถาม
เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ

บุคคลที่นักเรียนมักจะไปถามเมื่อสงสัย	จำนวน	ร้อยละ
ทำแบบฝึกหัด หรืออ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ		
ครูภาษาอังกฤษ	312	65.14
ครูคนอื่น ๆ	3	0.63
ผู้ปกครองทางบ้าน	21	4.38
เพื่อน ๆ	135	28.18
ไม่ถามใคร	8	1.67
รวม	479	100.00

จากตารางที่ 6 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่เมื่อสงสัยทำแบบฝึกหัด หรืออ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ จะนำไปถามครูภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 65.14 รองลงมาคือนำไปถามเพื่อน ๆ คิดเป็นร้อยละ 28.18 นำไปถามผู้ปกครองทางบ้าน คิดเป็นร้อยละ 4.38 ไม่ถามใครเลย คิดเป็นร้อยละ 1.67 จำนวนน้อยที่สุดคือนำไปถามครูคนอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.63

การที่นักเรียนนำไปถามบุคคลต่าง ๆ เมื่อสงสัยทำแบบฝึกหัด หรืออ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ นักเรียนได้ให้เหตุผล พอสรุปเรียงตามลำดับจากข้อที่มีผู้ตอบ ตามมากไปหาน้อยได้ดังนี้

นักเรียนที่ถาม ครูภาษาอังกฤษให้เหตุผล ดังนี้

1. ครูเป็นคนสอนภาษาอังกฤษย่อมรู้ดีกว่าคนอื่น ๆ (117 คน)
2. ครูอธิบายเข้าใจง่าย เพราะรู้ในสิ่งที่นักเรียนยังไม่เข้าใจ (103 คน)
3. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนถามข้อสงสัยเสมอ ๆ (87 คน)

นักเรียนที่ถามเพื่อน ๆ ให้เหตุผลดังนี้

1. ไม่กล้าถามครูกลัวว่าครูจะดุถ้าถามบ่อย ๆ (53 คน)
2. นั่งใกล้กับเพื่อน และเพื่อนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเก่ง (45 คน)
3. เพื่อนบอกทุกครั้งที่ถามและไม่ต้องอายด้วยเมื่อถามเพื่อนบ่อย ๆ (24 คน)
4. ไม่ต้องกลัวว่าจะออกเสียงภาษาอังกฤษผิดแล้วเพื่อนจะดูหรือไม่เข้าใจ

คำถามที่นักเรียนถาม (7 คน)

นักเรียนที่ถามผู้ปกครองทางบ้านให้เหตุผลดังนี้

1. ถามผู้ปกครองแล้วไม่เคยถูกดู (12 คน)
2. อยู่ที่บ้านสงสัยเมื่อไหร่ก็ถามได้ นานก็ช่วยโม่งก็ได้ (5 คน)
3. ผู้ปกครองมีอาชีพเป็นครู และมีความรู้ทางภาษาอังกฤษ (2 คน)

นักเรียนที่ไม่ถามใคร ให้เหตุผลดังนี้

1. ไม่กล้าถามใคร กลัวเขาจะรำคาญ (5 คน)
2. ต้องการใช้ความสามารถของตนเอง (2 คน)
3. ชี้แจงถามใคร ๆ (1 คน)

นักเรียนที่ถามครูคนอื่น ๆ ให้เหตุผลดังนี้

1. ครูทุกคนเพราะเคยเรียนภาษาอังกฤษมาแล้ว (2 คน)
2. ใกล้ชิดกับครูคนอื่นมากกว่าครูสอนภาษาอังกฤษ (1 คน)

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามความคิดเห็นที่ต้องการปรับปรุงทักษะทางภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น เป็นพิเศษกว่าทักษะด้านอื่น ๆ

ทักษะ	จำนวน	ร้อยละ
การฟัง	72	15.03
การพูด	92	19.21
การอ่าน	168	35.07
การเขียน	147	30.69
รวม	479	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าตนเองจะต้องปรับปรุงทักษะการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 35.07 รองลงมาคือ ทักษะการเขียน คิดเป็นร้อยละ 30.69 ทักษะการพูด คิดเป็นร้อยละ 19.21 และจำนวนน้อยที่สุดคือ ทักษะการฟัง คิดเป็นร้อยละ 15.03

การที่นักเรียนคิดว่าตนเองจะต้องปรับปรุงทักษะทางภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นเป็นพิเศษกว่าทักษะด้านอื่น ๆ ได้ให้เหตุผลพอสรุปเรียงตามลำดับจากข้อที่มีผู้เสนอมากไปหาน้อย ดังนี้

นักเรียนที่ต้องการปรับปรุงทักษะการอ่านให้เหตุผลดังนี้

1. อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะ คำที่ลงท้ายด้วย "s" (82 คน)
2. อ่านไม่ค่อยออกเพราะไม่ทราบคำศัพท์และคำแปล (50 คน)
3. มักจะอ่านตกคำใดคำหนึ่งของประโยคเสมอ (23 คน)
4. มักจะอ่านผิดโดยเฉพาะคำที่มีหลายพยางค์ (6 คน)

นักเรียนที่ต้องการปรับปรุงทักษะการเขียน ให้เหตุผลดังนี้

1. เขียนไม่ค่อยได้ เพราะสะกดคำศัพท์ไม่ถูก โดยเฉพาะเขียนตามคำบอก (88 คน)
2. เขียนช้าและไม่ลื่น (19 คน)
3. อักษรตัวเขียน เขียนยังไม่ถูกต้อง (14 คน)
4. ไม่ค่อยรู้คำศัพท์และไวยากรณ์ (12 คน)

นักเรียนที่ต้องการปรับปรุงทักษะการพูดให้เหตุผลดังนี้

1. พูดไม่ค่อยถูกต้องชัดเจน จึงทำให้ผิดความหมายได้ (50 คน)
2. ไม่สามารถพูดประโยคที่มีข้อความยาว ๆ ได้ (27 คน)
3. ไม่แน่ใจในการพูด จึงทำให้พูดติดขัดเสมอ (9 คน)
4. ภาษาอังกฤษมีเสียงสูงต่ำ และมีเสียงที่ออกยากซึ่งในภาษาไทยไม่มี (6 คน)

นักเรียนที่ต้องการปรับปรุงทักษะการฟัง ให้เหตุผลดังนี้

1. คำในภาษาอังกฤษบางคำออกเสียงคล้ายกันมาก ไม่สามารถแยกได้ว่า
เป็นคำไหน (44 คน)
2. ไม่สามารถจับใจความ ข้อความ หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้ยินได้หมด (11 คน)
3. ครูพูดเร็ว ฟังไม่ทัน (9 คน)
4. เสียงนอกห้องดังรบกวนมาก จึงทำให้ไม่ค่อยได้ยินและขาดสมาธิในการฟัง (8 คน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามวิธีการเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษ

วิธีการเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
ฟังวิทยุ หรือดูทีวีรายการสอนภาษาอังกฤษ	89	13.65
อ่านหนังสือเรียนภาษาอังกฤษเป็นการทบทวน	314	48.16
อ่านการ์ตูนภาษาอังกฤษ	57	8.74
เรียนพิเศษกับครู	38	5.83
เรียนพิเศษกับผู้ปกครอง	66	10.12
ไม่ได้ศึกษาเพิ่มเติมเลย	62	9.51
อื่น ๆ	26	3.99
รวม	652*	100.00

* ผู้ตอบแต่ละคนตอบได้หลายข้อตามที่ปฏิบัติจริง

จากตารางที่ 8 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่เพิ่มพูนความรู้ โดยการอ่านหนังสือเรียนภาษาอังกฤษเป็นการทบทวน คิดเป็นร้อยละ 48.16 รองลงมาได้แก่ ฟังวิทยุ หรือดูทีวีรายการสอนภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 13.65 เรียนพิเศษกับผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 10.12 ไม่ได้ศึกษาเพิ่มเติมเลย คิดเป็นร้อยละ 9.51 โดยให้เหตุผลว่าไม่มีเวลาต้องช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เกียจคร้าน และทางบ้านไม่มีใครให้ค่าปรึกษาเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษได้เลย ส่วนนักเรียนที่เรียนพิเศษกับครู เป็นเป็นร้อยละ 5.83 และนักเรียนที่ศึกษาเพิ่มพูนความรู้โดยวิธีอื่น ๆ ได้แก่ หาคำศัพท์ภาษาอังกฤษในพจนานุกรม อ่านหนังสือภาษาอังกฤษที่มีคำแปลภาษาไทย หัดพูดภาษาอังกฤษกับพี่ คิดเป็นร้อยละ 3.99

สถานการณ์การสอนภาษาอังกฤษ เสนอด้วยค่าร้อยละ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดัง
ตารางที่ 9-18

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของครูสอนภาษาอังกฤษจำแนกตามเพศและอายุ

อายุ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ
20-25	1	6	7	8.43
26-30	5	18	23	27.71
31-35	3	22	25	30.12
36-40	3	12	15	18.07
41-45	3	7	10	12.05
46-50	1	2	3	3.62
รวม	16	67	83	100.00

จากตารางที่ 9 แสดงว่าครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นหญิงมากกว่าชาย คือ มีครูหญิงจำนวน 67 คน ครูชายจำนวน 16 คน และเมื่อพิจารณาตามอายุของครูสอนภาษาอังกฤษ พบว่าครูส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.12 รองลงมาคือ ครูที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.71 ครูที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.07 ครูที่มีอายุระหว่าง 41-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.05 ครูที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.43 จำนวนน้อยที่สุดคือ ครูที่มีอายุระหว่าง 46-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.62

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของครูสอนภาษาอังกฤษจำแนกตามวุฒิและวิชาเอก

วิชาเอก	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาอังกฤษ	2	12	0	14	16.87
ภาษาไทย	0	7	0	7	8.43
สังคมศึกษา	0	9	0	9	10.84
ภูมิศาสตร์	0	10	0	10	12.05
ประวัติศาสตร์	0	15	0	15	18.08
ศึกษาศาสตร์	1	1	0	2	2.41
ชีววิทยา	0	2	0	2	2.41
ประถมศึกษา	0	7	1	8	9.64
คณิตศาสตร์	1	2	0	3	3.62
จิตวิทยาพัฒนาการ	0	0	1	1	1.20
เกษตรกรรม	1	0	0	1	1.20
บรรณารักษ์	1	1	0	2	2.41
นาฏศิลป์	1	0	0	1	1.20
สุขศึกษา	0	1	0	1	1.20
พลศึกษา	0	1	0	1	1.20
ไม่มีวิชาเอก	6	0	0	6	7.24
รวม	13	68	2	83	100.00

จากตารางที่ 10 แสดงว่าครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี คือ มีจำนวน 68 คน รองลงคือ วุฒิปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 13 คน และวุฒิปริญญาโท จำนวน 2 คนตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตามวิชาเอก พบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่วิชาเอกประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 18.08 รองลงมาคือ วิชาเอกภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 16.87 วิชาเอกภูมิศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 12.05 วิชาเอกสังคมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 10.84 วิชาเอกประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 9.64 วิชาเอกภาษาไทยคิดเป็นร้อยละ 8.43 ไม่มีวิชาเอก คิดเป็นร้อยละ 7.24 วิชาเอกคณิตศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 3.62 สำหรับวิชาเอกวิทยาศาสตร์ วิชาเอกชีววิทยา และวิชาเอกบรรณารักษ์ มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 2.41 และจำนวนน้อยที่สุดคือ วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ วิชาเอกเกษตรกรรม วิชาเอกนาฏศิลป์ วิชาเอกสุขศึกษา และวิชาเอกพลศึกษา มีจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 1.20

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของครูสอนภาษาอังกฤษจำแนกตามประสบการณ์การเข้าร่วม
สัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช 2521

การเข้าร่วมสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521	จำนวน	ร้อยละ
เคย	62	74.70
ไม่เคย	21	25.30
รวม	83	100.00

จากตารางที่ 11 แสดงว่าครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมสัมมนาหรือ
อบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 มาแล้วคิดเป็นร้อยละ
74.70 ส่วนครูที่ยังไม่เคยเข้าร่วมสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตร
ประถมศึกษา พ.ศ. 2521 คิดเป็นร้อยละ 25.30

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของครูสอนภาษาอังกฤษที่เคยเข้าร่วมการสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 จำแนกตามความคิดเห็นของการได้รับประโยชน์จากการสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ

ระดับความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
มากที่สุด	26	41.94
มาก	24	38.71
ปานกลาง	11	17.74
น้อย	1	1.61
น้อยที่สุด	0	0.00
รวม	62	100.00

จากตารางที่ 12 แสดงว่าครูสอนภาษาอังกฤษที่เคยเข้าร่วมการสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าได้ประโยชน์มากที่สุดจากการเข้าร่วมสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 41.94 ครูสอนภาษาอังกฤษที่มีความคิดเห็นว่าได้ประโยชน์จากการเข้าร่วมสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษมาก คิดเป็นร้อยละ 38.71 ครูสอนภาษาอังกฤษที่มีความคิดเห็นว่าได้ประโยชน์ปานกลางคิดเป็นร้อยละ 17.74 จำนวนน้อยที่สุดคือ ครูสอนภาษาอังกฤษที่มีความคิดเห็นว่าได้ประโยชน์น้อย คิดเป็นร้อยละ 1.61

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของครูสอนภาษาอังกฤษจำแนกตามวิชาที่สอน

วิชา	จำนวน	ร้อยละ
สอนวิชาภาษาอังกฤษเพียงวิชาเดียว	29	34.94
สอนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่น ๆ	54	65.06
วิชาอื่น ๆ ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ภาษาไทย	8	12.90
คณิตศาสตร์	9	14.52
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	7	11.29
สร้างเสริมทักษะนิสัย	10	16.13
การงานพื้นฐานอาชีพ	16	25.81
ลูกเสือ ยุวกาชาด	12	19.35

จากตารางที่ 13 แสดงว่าครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่นอกจากสอนวิชาภาษาอังกฤษแล้วยังต้องสอนวิชาอื่น ๆ ด้วย คิดเป็นร้อยละ 65.06 และเมื่อพิจารณาถึงวิชาอื่น ๆ ที่ต้องสอนนอกเหนือไปจากวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ครูส่วนใหญ่ต้องสอนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาการศึกษาพื้นฐานอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 25.81 รองลงมาคือ ลูกเสือ ยุวกาชาด คิดเป็นร้อยละ 19.35 จำนวนน้อยที่สุด คือ สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต คิดเป็นร้อยละ 11.29

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของครูสอนภาษาอังกฤษจำแนกตามระดับชั้นเรียนที่ดำเนินการสอนภาษาอังกฤษ

ระดับชั้น	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	30	36.14
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	29	34.94
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6	24	28.92
รวม	83	100.00

จากตารางที่ 14 แสดงว่ามีครูสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 36.14 ซึ่งใกล้เคียงกับจำนวนครูสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 34.94 ส่วนครูที่สอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 คิดเป็นร้อยละ 28.92

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของครูสอนภาษาอังกฤษจำแนกตามสาเหตุที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ

สาเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
สมัครใจสอนเอง	30	36.15
เคยสอนวิชาภาษาอังกฤษมาก่อน	31	37.35
ผู้บังคับบัญชาคิดว่าเหมาะสมที่สุด	15	18.07
อื่น ๆ คือ . . . เป็นครูประจำชั้นต้องสอนทุกวิชา	7	8.43
รวม	83	100.00

จากตารางที่ 15 แสดงว่าครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่สอนวิชาภาษาอังกฤษเพราะเคยสอนภาษาอังกฤษมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 37.35 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกับครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะสมัครใจสอนเอง คิดเป็นร้อยละ 36.15 ครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษเพราะผู้บังคับบัญชาคิดว่าเหมาะสมที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.07 จำนวนน้อยที่สุดคือ ครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษเพราะเป็นครูประจำชั้นต้องสอนทุกวิชา คิดเป็นร้อยละ 8.43

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของครูสอนภาษาอังกฤษจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน
วิชาภาษาอังกฤษ

จำนวนปี	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5*	37	44.58
6-10	29	34.94
11- 15	14	16.87
มากกว่า 15	3	3.61
รวม	83	100.00

จากตารางที่ 16 แสดงว่าครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.58 รองลงมาคือ ครูที่มีประสบการณ์อยู่ระหว่าง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.94 ครูที่มีประสบการณ์อยู่ระหว่าง 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.87 และจำนวนน้อยที่สุด คือ ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.61

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของครูสอนภาษาอังกฤษจำแนกตามจำนวนนักเรียนในหนึ่งห้องเรียน

จำนวนนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
15-25	15	18.07
26-35	49	59.04
36-45	18	21.69
มากกว่า 45	1	1.20
รวม	83	100.00

จากตารางที่ 17 แสดงว่าครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่สอนนักเรียนห้องละ 26-35 คน คิดเป็นร้อยละ 59.04 รองลงมาคือสอนนักเรียนห้องละ 36-45 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 21.69 สำหรับครูที่สอนนักเรียนห้องละ 15-25 คน คิดเป็นร้อยละ 18.07 และจำนวนน้อยที่สุดคือ ครูที่สอนนักเรียนห้องละมากกว่า 45 คน คิดเป็นเพียงร้อยละ 1.20 เท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของครูสอนภาษาอังกฤษจำแนกตามบุคคลต่าง ๆ ที่ครูสอนภาษาอังกฤษขอคำปรึกษาเมื่อเกิดปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ

บุคคลที่ให้คำปรึกษา	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์ใหญ่	3	2.17
ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ	12	8.70
ศึกษานิเทศก์	5	3.62
เพื่อนครู	54	39.13
แก้ปัญหาด้วยตนเอง	62	44.93
อื่น ๆ คือ ... ญาติพี่น้องที่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ	2	1.45
รวม	138*	100.00

*ผู้ตอบแต่ละคนตอบได้หลายข้อตามที่ปฏิบัติจริง

จากตารางที่ 18 แสดงว่าครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เมื่อเกิดปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ มักจะแก้ปัญหาด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 44.93 รองลงมาคือขอคำปรึกษาจากเพื่อนครู คิดเป็นร้อยละ 39.13 ขอคำปรึกษาจากผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 8.70 ขอคำปรึกษาจากศึกษานิเทศก์ คิดเป็นร้อยละ 3.62 ขอคำปรึกษาจากอาจารย์ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 2.17 และจำนวนน้อยที่สุดที่ขอคำปรึกษาจากญาติพี่น้องที่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 1.45

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ปัญหาด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษในด้าน

ต่าง ๆ ดังนี้

ปัญหาด้านหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร

ปัญหาด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาการเรียนการสอนตามความคิดเห็นของนักเรียน เล่นอดด้วยค่าเฉลี่ย ส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐาน - และแปลความ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังตารางที่ 19-20

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับ
ปัญหาด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

ลำดับที่	ปัญหาด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ	\bar{x}	S.D	แปลความ
1	นักเรียนไม่เข้าใจหรือมีปัญหาในด้านเนื้อหาวิชา ภาษาอังกฤษในเรื่องต่อไปนี้เพียงใด			
	- การรู้จักลักษณะและผลมอักษรร A ถึง Z	2.42	1.13	เป็นปัญหาน้อย
	- การสอนนับ One ถึง One hundred	2.20	1.07	เป็นปัญหาน้อย
	- การใช้คำถามและตอบคำถามที่ขึ้นต้นด้วย What, Where, Who, Why	2.73	0.94	เป็นปัญหาปานกลาง
	- การใช้คำถามและตอบคำถามที่ขึ้นต้นด้วย Is, Am, Are	2.37	1.01	เป็นปัญหาน้อย
	- การใช้คำถามและตอบคำถามที่ขึ้นต้นด้วย How many ...? How much ...?	2.47	0.96	เป็นปัญหาน้อย
	- การใช้ประโยคคำสั่ง ขอร้องและตอบรับ อย่างสุภาพ	2.53	1.17	เป็นปัญหาน้อย
	- การใช้สรรพนาม	2.58	1.02	เป็นปัญหาน้อย
	- การใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของ	2.56	1.00	เป็นปัญหาน้อย
	- การใช้ a, an, the	2.29	0.97	เป็นปัญหาน้อย
	- การใช้ in, on, under	2.06	1.02	เป็นปัญหาน้อย
	- การใช้เอกพจน์และพหูพจน์แบบต่าง ๆ	2.93	1.18	เป็นปัญหาปานกลาง
	- การเรียงคำในประโยคบอกเล่า	2.51	1.04	เป็นปัญหาน้อย
	- การเรียงคำในประโยคคำถาม	2.46	0.98	เป็นปัญหาน้อย
	- การใช้ Do, Does	2.58	0.93	เป็นปัญหาน้อย
	- การใช้ประโยคซึ่งบ่งว่ากำลังกระทำ อะไรอยู่	2.77	1.07	เป็นปัญหาปานกลาง

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ลำดับที่	ปัญหาตามเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ	\bar{x}	S.D	แปลความ
	- การใช้ประโยคซึ่งบ่งว่าเหตุการณ์นั้นผ่าน มาแล้ว (อดีตกาล)	3.06	1.11	เป็นปัญหাপานกลาง
	- การฝึกเสียงที่ออกเสียงยาก	2.59	1.09	เป็นปัญหาน้อย
2	<u>เนื้อเรื่อง</u> ที่กำหนดให้อ่าน ในหนังสือส่วนใหญ่ ยากหรือเป็นปัญหาสำหรับนักเรียน	3.01	0.92	เป็นปัญหাপานกลาง
3	<u>แบบฝึกหัดการเขียน</u> ในหนังสือที่นักเรียนกำลัง เรียน	2.82	0.92	เป็นปัญหাপานกลาง
4	การใช้เวลาทำการบ้านหรือทบทวนบทเรียน	2.56	1.16	เป็นปัญหาน้อย
5	<u>การกล่าวซักถามครู</u> เกี่ยวกับ <u>เรื่องที่ไม่เข้าใจ</u> ในชั่วโมงเรียน	2.47	1.10	เป็นปัญหาน้อย
6	การนำภาษาอังกฤษในบทเรียนไปใช้ใน สถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง	3.10	1.08	เป็นปัญหাপานกลาง
7	ในการสอบนักเรียนประสบปัญหาในด้านต่อไปนี้ - ข้อสอบ <u>ไม่ตรง</u> กับที่นักเรียนได้เรียน จากบทเรียน	2.65	1.13	เป็นปัญหাপานกลาง
	- ทำข้อสอบ <u>ไม่ทันเวลา</u>	2.26	1.22	เป็นปัญหาน้อย

จากตารางที่ 19 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้าน
เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ การใช้คำถามและตอบคำถามที่ขึ้นต้นด้วย What,
Where, Who, Why การใช้เอกพจน์และพหูพจน์แบบต่าง ๆ การใช้ประโยคซึ่งบ่งว่ากำลังกระทำ
อะไรอยู่ (Present Continuous tense) การใช้ประโยคอดีตกาล (Past tense) แบบ
ฝึกหัดการเขียนในหนังสือเรียน การนำภาษาอังกฤษในบทเรียนไปใช้ในสถานการณ์จริง หรือ
สถานการณ์จำลอง และข้อสอบในการสอบไม่ตรงกับที่นักเรียนได้เรียนจากบทเรียน ส่วนปัญหา
ด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในเรื่องอื่น ๆ นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับ
ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ลำดับที่	ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{x}	S.D	แปลความ
1	ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนักเรียนมีปัญหา			
	ในการฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในชั้น			
	<u>การฟัง</u>			
	- การฟังครูเพื่อให้เข้าใจเรื่องราวที่ครูพูด	2.61	0.97	เป็นปัญห่าปานกลาง
	- การฟังเพื่อนพูดภาษาอังกฤษในการทำ			
	กิจกรรมต่าง ๆ	2.64	0.95	เป็นปัญห่าปานกลาง
	- การฟังเทปบันทึกเสียงภาษาอังกฤษ	3.21	1.16	เป็นปัญห่าปานกลาง
	<u>การพูด</u>			
	- การฝึกออกเสียงตามครู	2.35	1.01	เป็นปัญหาน้อย
	- การสนทนากับครูและเพื่อนนักเรียน	2.77	1.00	เป็นปัญห่าปานกลาง
	- การแสดงบทบาทสมมุติตามเนื้อเรื่องใน			
	บทเรียน	2.72	0.95	เป็นปัญห่าปานกลาง
	- การเล่นเกมเพื่อฝึกภาษาอังกฤษ	2.38	0.98	เป็นปัญหาน้อย
	<u>การอ่าน</u>			
	- การอ่านออกเสียง	2.70	1.09	เป็นปัญห่าปานกลาง
	- การอ่านในใจเพื่อจับใจความเรื่องราว			
	ต่าง ๆ	3.12	1.10	เป็นปัญห่าปานกลาง
	<u>การเขียน</u>			
	- การเขียน และคัดตัวอักษรตัวเขียนให้			
	ถูกต้อง	2.26	1.07	เป็นปัญหาน้อย
	- การเขียนสะกดคำ	2.94	1.10	เป็นปัญห่าปานกลาง
	- การเขียนประโยค ข้อความตามบทเรียน	2.57	1.04	เป็นปัญหาน้อย

ตารางที่ 20 (ต่อ).

ลำดับที่	ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{x}	S.D	แปลความ
	- การทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน	2.81	0.99	เป็นปัญหปานกลาง
	- การจดคำศัพท์ใหม่ลงสมุดจดศัพท์	1.93	1.03	เป็นปัญหาน้อย
	- การหากระดาษและอุปกรณ์การเรียนเพื่อ จดคำศัพท์ลงในกระดาษเพื่อใช้เล่นเกม	2.08	0.97	เป็นปัญหาน้อย
2	กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูกำหนดให้ใน ห้องเรียนทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติตาม	2.61	0.85	เป็นปัญหปานกลาง
3	การเรียนให้ทันเพื่อน ๆ เช่นการทำแบบ ฝึกหัด ทำกิจกรรมต่าง ๆ	2.50	0.99	เป็นปัญหาน้อย
4	จำนวนนักเรียนในชั้นของนักเรียนเป็นปัญหา ในการเล่นเกมส์หรือจัดกิจกรรม	2.33	1.02	เป็นปัญหาน้อย
5	สภาพห้องเรียนของนักเรียนเป็นปัญหาแก่การ เล่นเกมหรือจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.28	0.96	เป็นปัญหาน้อย
6	การแบ่งกลุ่มทำงานหรือการค้นคว้ารายงาน	2.58	1.06	เป็นปัญหาน้อย

จากตารางที่ 20 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านกิจกรรม การเรียนการสอนที่เป็นปัญหปานกลาง คือ การฟังครูเพื่อให้เข้าใจเรื่องที่ครูพูด การฟังเพื่อนพูดภาษาอังกฤษในการทำกิจกรรมต่าง ๆ การฟังเทปบันทึกเสียงภาษาอังกฤษ การสนทนากับครูและเพื่อน การแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องในบทเรียน การอ่านออกเสียง การอ่านในใจเพื่อสืบใจความ การเขียนล่ะกตคำ การทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน และการปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูกำหนดให้ในห้องเรียน ส่วนปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในเรื่องอื่น ๆ นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย

ปัญหาการเรียนการสอนตามความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษ เล่นอด้วยคว่เฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 21-24

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษ
เกี่ยวกับปัญหาด้านหลักสูตรและ เอกสารประกอบหลักสูตร

ลำดับที่	ปัญหาด้านหลักสูตรและ เอกสารประกอบหลักสูตร	\bar{x}	S.D	แปลความ
1	ความรู้ ความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521	2.92	0.96	เป็นปัญหปานกลาง
2	ความสอดคล้องของหลักสูตรกับสภาพแวดล้อม ของนักเรียน	3.69	0.93	เป็นปัญหามาก
3	ความเหมาะสมของจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ใน หลักสูตรกับวัยของนักเรียน	3.01	0.95	เป็นปัญหปานกลาง
4	ความพอเพียงของ เอกสารประกอบหลักสูตร ภาษาอังกฤษ เช่น คู่มือครู แบบเรียน	2.83	1.13	เป็นปัญหปานกลาง
5	การใช้ เอกสารประกอบหลักสูตรในการ เตรียมการสอน	2.60	1.09	เป็นปัญหปานกลาง
6	การใช้ภาษาในคู่มือครู	2.24	0.94	เป็นปัญหาน้อย
7	การค้นคว้าเพิ่มพูนความรู้ เช่นด้านเนื้อหา และเทคนิคการสอนตามแนวข้องวิชาภาษา อังกฤษ-หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521	2.58	0.94	เป็นปัญหาน้อย

จากตารางที่ 21 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วครูสอนภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาด้านหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรที่เป็นปัญหามากคือ ความล้าสมัยของหลักสูตร
กับสภาพแวดล้อมของนักเรียน และเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับน้อยคือ การใช้ภาษาในคู่มือครู
และการค้นคว้าเพิ่มพูนความรู้เช่นด้านเนื้อหาและเทคนิคการสอนตามแนวของวิชาภาษาอังกฤษ
หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ส่วนปัญหาด้านหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรในเรื่อง
อื่น ๆ ครูสอนภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษ
เกี่ยวกับปัญหาด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

ลำดับที่	ปัญหาด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ	ค่าเฉลี่ย	S.D	แปลความ
1	ความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษ ที่จะสอน	2.25	0.95	เป็นปัญหาน้อย
2	นักเรียนของท่านมีปัญหาด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในเรื่องต่อไปนี้เพียงใด			
	- การรู้จักลักษณะและผลลัพท์อักษร A ถึง Z	2.75	0.94	เป็นปัญหาปานกลาง
	- การสอนนับ One ถึง One hundred	2.25	0.80	เป็นปัญหาน้อย
	- การใช้คำถามและตอบคำถามที่ขึ้นต้นด้วย What, Where, Who, Why	2.90	0.70	เป็นปัญหาปานกลาง
	- การใช้คำถามและตอบคำถามที่ขึ้นต้นด้วย Verb to be	2.41	0.82	เป็นปัญหาน้อย
	- การใช้คำถามและตอบคำถามที่ขึ้นต้นด้วย How many/much ...?	2.61	0.73	เป็นปัญหาปานกลาง
	- การใช้ประโยคคำสั่ง ขอร้อง และตอบ รับอย่างสุภาพ	2.44	0.79	เป็นปัญหาน้อย
	- การใช้ Pronoun: I, You, He, She, We, It	2.76	0.95	เป็นปัญหาปานกลาง
	- การใช้ Possessive Pronoun	2.97	0.83	เป็นปัญหาปานกลาง
	- การใช้ Article: a, an, the	2.46	0.92	เป็นปัญหาน้อย
	- การใช้ Prepositions: in, on, under	2.08	0.82	เป็นปัญหาน้อย
	- การใช้ Singular and Plural noun แบบต่าง ๆ	2.59	0.85	เป็นปัญหาน้อย

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ลำดับที่	ปัญหาด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
	- การเรียงคำ (word order) ในประโยค บอกเล่า	2.89	0.81	เป็นปัญหাপานกลาง
	- การเรียงคำ (word order) ในประโยค คำถาม	3.02	0.88	เป็นปัญหাপานกลาง
	- การใช้ Do, Does	2.77	0.84	เป็นปัญหাপานกลาง
	- การใช้ประโยคได้ถูกต้องตาม Tense ต่าง ๆ	3.60	0.86	เป็นปัญหามาก
	- การฝึกเสียงที่เป็นปัญหา เช่น /v/, /sh/ /z/, /iz/	3.75	0.96	เป็นปัญหามาก
3	การโยงเนื้อหาวิชาให้มักเรียนสามารถเข้าใจ ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงและจำลอง ได้ เป็นปัญหาเพียงใด	3.22	0.75	เป็นปัญหাপานกลาง
4	การคิดคำถามเพิ่มเติมจากในคู่มือครู, แบบ ฝึกหัดในบทเรียน	2.58	0.90	เป็นปัญหาน้อย
5	ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ และความสามารถของนักเรียน	3.28	0.91	เป็นปัญหাপานกลาง
6	ความเหมาะสมของเนื้อหาและเวลาเรียน ที่กำหนดไว้แต่ละครั้งในคู่มือครู	3.49	1.03	เป็นปัญหাপานกลาง

จากตารางที่ 22 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วครูสอนภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหามาก คือการใช้ประโยคได้ถูกต้องตาม Tense ต่าง ๆ
และการฝึกเสียงที่ปัญหาของนักเรียน ส่วนปัญหาด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในเรื่องอื่น ๆ เป็น
ปัญหাপานกลางและน้อย เป็นที่น่าสังเกตว่าเรื่องที่เป็นปัญหাপานกลางค่อนข้างสูงคือ ความเหมาะสม
ของเนื้อหาและเวลาเรียนที่กำหนดไว้แต่ละครั้งในคู่มือครู

- ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษ
เกี่ยวกับปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ลำดับที่	ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	x̄	S.D	แปลความ
1	การศึกษาคู่มือครูเพื่อเตรียมการสอนแต่ละครั้ง	2.24	0.87	เป็นปัญหาน้อย
2	ในการเรียนการสอนท่านได้ประสบปัญหาใน การฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษแก่นักเรียน ในด้านต่อไปนี้เพียงใด			
	<u>ทักษะการฟัง</u>			
	- การให้นักเรียนได้ฟังครูพูดแล้วเข้าใจ โดยไม่ต้องแปล	3.41	0.93	เป็นปัญหาปานกลาง
	- การฟังเพื่อนพูดภาษาอังกฤษแล้วเข้าใจ	3.32	0.89	เป็นปัญหาปานกลาง
	- การฟังเทปบันทึกเสียง	3.43	0.97	เป็นปัญหาปานกลาง
	<u>ทักษะการพูด</u>			
	- การฝึกออกเสียงตามครู	2.71	0.85	เป็นปัญหาปานกลาง
	- การสนทนากับครูและเพื่อนนักเรียน	3.07	0.91	เป็นปัญหาปานกลาง
	- การแสดงบทบาทสมมุติตามเนื้อเรื่องใน บทเรียน	3.04	0.96	เป็นปัญหาปานกลาง
	- การเล่นเกมฝึกภาษา	2.65	0.82	เป็นปัญหาปานกลาง
	<u>ทักษะการอ่าน</u>			
	- การอ่านออกเสียงเพื่อตรวจความถูกต้อง ชัดเจน	3.30	0.75	เป็นปัญหาปานกลาง
	- การอ่านในใจเพื่อสับใจความ	3.42	0.84	เป็นปัญหาปานกลาง
	<u>ทักษะการเขียน</u>			
	- เขียนและคัดตัวอักษรภาษาอังกฤษให้ ถูกต้อง	2.34	0.82	เป็นปัญหาน้อย

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ลำดับที่	ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{x}	S.D	แปลความ
	- การเขียนสะกดคำ	3.23	0.85	เป็นปัญหาปานกลาง
	- การเขียนประโยค ข้อความตามบทเรียน	2.95	1.02	เป็นปัญหาปานกลาง
	- การทำแบบฝึกหัด	2.89	0.87	เป็นปัญหาปานกลาง
	- การจดคำศัพท์ใหม่ลงสมุดศัพท์	1.81	0.75	เป็นปัญหาน้อย
	- การจดคำศัพท์ใหม่ลง card เพื่อใช้เล่นเกม	2.23	0.82	เป็นปัญหาน้อย
3	การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนในแผนการสอนกับคาบเวลาที่กำหนดไว้	3.38	1.14	เป็นปัญหาปานกลาง
4	การดัดแปลงกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน	2.67	0.85	เป็นปัญหาปานกลาง
5	การจัดหาและสร้างสื่อการเรียนที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน			
	- บัตรตัวอักษร บัตรภาพ บัตรคำ	2.53	1.09	เป็นปัญหาน้อย
	- เทปบันทึกเสียง เทปเพลงประกอบการเรียน	2.69	1.09	เป็นปัญหาปานกลาง
	- แบบจำลอง ของจริง	2.82	1.09	เป็นปัญหาปานกลาง
6	ความสนใจของนักเรียนในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนตามบทเรียน	2.35	0.93	เป็นปัญหาน้อย
7	จำนวนนักเรียนในชั้นของท่านต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.77	1.26	เป็นปัญหาปานกลาง
8	การจัดสภาพห้องเรียนที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.81	1.07	เป็นปัญหาปานกลาง

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ลำดับที่	ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{x}	S.D	แปลความ
9	การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม การสอน เช่น การแบ่งกลุ่มทำงาน การค้นคว้า รายงาน	2.70	0.97	เป็นปัญหาปานกลาง
10	การควบคุมวินัยของนักเรียนขณะเรียน	2.36	0.94	เป็นปัญหาน้อย

จากตารางที่ 23 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วครูสอนภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นปัญหาน้อยคือ การศึกษาคู่มือครูเพื่อเตรียมการสอนแต่ละครั้ง การเขียนและคัดตัวอักษรภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง การจดคำศัพท์ใหม่ลงสมุดจดศัพท์ การจดคำศัพท์ใหม่ลง card เพื่อใช้เล่นเกม การค้นหาบัตรตัวอักษร บัตรภาพ บัตรคำ ความสนใจของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนตามบทเรียน และการควบคุมวินัยของนักเรียนขณะเรียน ส่วนปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในเรื่องอื่น ๆ เป็นปัญหาปานกลางแต่เป็นที่น่าสังเกตว่าเรื่องที่เป็นปัญหาปานกลางค่อนข้างสูง คือ การให้นักเรียนได้ฟังครูพูดแล้วเข้าใจโดยไม่ต้องแปล การฟังเทปบันทึกเสียง และการอ่านในใจเพื่อสับใจความ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษ
เกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

ลำดับที่	ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	\bar{x}	S.D	แปลความ
1	ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติในการ วัดและประเมินผลในวิชาภาษาอังกฤษตาม หลักสูตร พ.ศ. 2521	2.87	0.88	เป็นปัญหাপานกลาง
2	การนำวิธีการประเมินผลการเรียนมาปฏิบัติจริง ท่านได้ประสบปัญหาต่อไปนี้เพียงใด - การประเมินผลก่อนการเรียนเพื่อตรวจสอบ ความรู้พื้นฐาน และทักษะเบื้องต้น	3.06	0.83	เป็นปัญหাপานกลาง
	- การประเมินผลในระหว่างการสอนให้เป็นไป ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น	3.04	0.81	เป็นปัญหাপานกลาง
	- การประเมินผลปลายภาค	2.67	0.93	เป็นปัญหাপานกลาง
3	การพิจารณาเลือกใช้วิธีการวัดผลและ เครื่องมือ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	2.78	0.87	เป็นปัญหাপานกลาง
4	การสร้างเครื่องมือในการวัดผลให้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	2.93	0.96	เป็นปัญหাপานกลาง
5	การออกข้อสอบให้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ของหลักสูตร	2.83	0.96	เป็นปัญหাপานกลาง
6	การใช้วิธีการต่าง ๆ ในการวัดผลการเรียนรู้ ตามที่กำหนด			
	- การสังเกต	2.14	0.83	เป็นปัญหาน้อย
	- การซักถาม สันทนา	2.30	0.89	เป็นปัญหาน้อย
	- การตรวจผลงาน	2.16	0.79	เป็นปัญหาน้อย
	- การสอบด้วยข้อเขียน	2.37	0.91	เป็นปัญหาน้อย

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ลำดับที่	ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	\bar{x}	S.D	แปลความ
7	ความพร้อมทางด้านเอกสารในการประเมินผล การเรียน	3.17	1.41	เป็นปัญหาปานกลาง
8	จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ ตามที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น	3.05	0.90	เป็นปัญหาปานกลาง
9	การซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านจุด ประสงค์การเรียนรู้ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ใน สมุดประจำชั้น	3.06	0.93	เป็นปัญหาปานกลาง

จากตารางที่ 24 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วครูสอนภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนที่เป็นปัญหาน้อย คือ การใช้วิธีการต่าง ๆ ในการวัดผล
การเรียนรู้อยู่โดยการสังเกต การซักถาม-สนทนา การตรวจผลงานและการสอบด้วยข้อเขียน ส่วน
ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนในเรื่องอื่น ๆ ครูสอนภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นว่าเป็น
ปัญหาปานกลาง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา เสนอด้วยค่าร้อยละ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1	ระดับประถมศึกษา (ป.5-6) เป็นระดับที่เหมาะสมต่อการเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ		
	เห็นด้วย	400	83.51
	ไม่เห็นด้วย	79	16.49
2	เมื่อถึงชั่วโมงภาษาอังกฤษนักเรียนมีความรู้สึก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
	สนุกสนานและอยากเรียนภาษาอังกฤษมาก ๆ	243	30.88
	ตั้งใจได้ออกเสียงและหัดพูดภาษาอังกฤษ	212	26.94
	ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพราะรู้สึกว่าตนเองเรียนวิชานี้ได้ดี	138	17.53
	รู้สึกกลัวว่าจะถูกลงโทษถ้าตอบคำถามไม่ได้	116	14.74
	ไม่อยากเรียนวิชานี้ เพราะเรียนไม่รู้เรื่อง	50	6.35
	อื่น ๆ (โปรดระบุ)		
	- กลัวว่าอ่านไม่ออกแล้วเพื่อนจะหัวเราะ	5	0.64
	- เลຍ ๆ	16	2.03
	- ถ้าครูสอนภาษาอังกฤษอารมณ์ดี เล่มอก็น่าเรียน	1	0.13
	- ตั้งใจที่ได้แสดงความสามารถ	6	0.76
3	การเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ทำให้เกิดผลเสียต่อการเรียนวิชาภาษาไทย		
	เห็นด้วย	415	86.64
	ไม่เห็นด้วย	64	13.36

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
4	บุคคลที่นักเรียนคิดว่าสำคัญที่สุดที่ทำให้นักเรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ดีคือ		
	ครู	451	94.16
	เพื่อน	16	3.34
	ผู้ปกครอง	7	1.46
	อื่น ๆ คือ เพื่อนบ้าน	5	1.04
5	นักเรียนคิดว่าวิธีการที่ครูใช้อุปกรณการสอนต่าง ๆ เช่น บัตรคำ รูปภาพหรือของจริงช่วยให้การเรียนของนักเรียน ดีขึ้นหรือเข้าใจบทเรียน		
	ดีขึ้นมาก	255	53.23
	ดีขึ้นพอสมควร	222	46.35
	ไม่ดีขึ้นเลย	2	0.42
6	ในการฝึกกิจกรรมกลุ่มนักเรียนมีโอกาสได้ปฏิบัติ		
	มากที่สุด	43	8.98
	มาก	141	29.44
	ปานกลาง	238	49.69
	น้อย	45	9.39
	ไม่มีโอกาสได้ปฏิบัติเลย	12	2.50
7	เมื่อมีการเล่นเกมหรือทำกิจกรรมภาษาอังกฤษ ร่วมกับเพื่อน ๆ นักเรียนมีความรู้สึก		
	พอใจมากถ้าได้รับการเลือกจากครูให้พูดหรือทำกิจกรรม		
	ต่าง ๆ	137	28.60
	ชอบการเล่น เกม การร้องเพลง เพราะทำให้เรียนสนุก	195	40.71

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
	อยากให้มีเกมหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ		
	ทุกชั่วโมง	91	19.00
	ไม่ชอบเล่นเกมเพราะไม่เข้าใจกติกาและเสียงดังรบกวน		
	ห้องข้างเคียง	29	6.05
	คิดว่าการเล่น เกม การร้องเพลงและการทำกิจกรรมไม่มี		
	ประโยชน์และเสียเวลา	18	3.76
	ความรู้สึกอื่น ๆ (โปรดระบุ)		
	- ไม่ชอบให้มีกิจกรรมเพราะเพื่อน ๆ ไม่ให้ความ		
	ร่วมมือ ปล่อยให้ทำคนเดียว	1	0.21
	- ไม่อยากเล่นเกม และทำกิจกรรมเพราะกลัวผิดพลาด	5	1.04
	ทำให้ได้ไปเรียนบรรยากาศจากวิชาอื่น ๆ	2	0.42
	- เจย ๆ ครูให้ทำก็ต้องทำ	1	0.21
8	นักเรียนสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการเรียน		
	ในห้องเรียนมาใช้ได้		
	มากที่สุด	30	6.26
	มาก	75	15.66
	พอสมควร	260	54.28
	น้อย	92	19.21
	ใช้ไม่ได้เลย หรือไม่ใช้เลย	22	4.59
9	วิชาภาษาอังกฤษจะเป็นประโยชน์สำหรับนักเรียนในอนาคต		
	เป็นประโยชน์มาก	318	66.39
	ไม่แน่ใจ	141	29.44
	ไม่คิดว่าจะได้ใช้ประโยชน์	20	4.17

จากตารางที่ 25 แสดงว่านักเรียนที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ดังนี้

1. ระดับชั้นที่เหมาะสมต่อการเริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ เห็นด้วยว่าระดับประถมศึกษา (ป.5-6) เป็นระดับที่เหมาะสมต่อการเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 83.51 ส่วนนักเรียนที่ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 16.49

นักเรียนที่เห็นด้วยว่าระดับประถมศึกษา (ป.5-6) เป็นระดับที่เหมาะสมต่อการเริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้เหตุผล เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. เป็นวัยที่เหมาะสมกับควรรับรู้ความรู้ใหม่ ๆ (312 คน)
2. มีพื้นฐานภาษาไทยดีพอ ที่จะเรียนภาษาอังกฤษได้แล้ว (85 คน)

นักเรียนที่ไม่เห็นด้วยให้เหตุผลว่า เรียนช้าไปควรเริ่มเรียนตั้งแต่ชั้นประถมต้น (ป.1-4)

2. ความรู้สึกที่มีต่อชั่วโมงภาษาอังกฤษ ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้สึกสนุกสนานและอยากเรียนภาษาอังกฤษมาก คิดเป็นร้อยละ 30.88 รองลงมาคือดีใจที่ได้ออกเสียงและหัดพูดภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 26.94 น้อยที่สุดคือถ้าครูสอนภาษาอังกฤษอารมณ์ดีเสมอก็นำเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.13

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษในด้านความสัมพันธ์กับวิชาภาษาไทย ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ เห็นด้วยว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ทำให้เกิดผลเสียต่อการเรียนวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 86.64 ส่วนนักเรียนที่ไม่เห็นด้วย คิดเป็นเพียงร้อยละ 13.36 เท่านั้น

นักเรียนที่เห็นด้วยว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ทำให้เกิดผลเสียต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ให้เหตุผล เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

1. เรียนคนละชั่วโมงไม่เกี่ยวข้องกัน (383 คน)
2. ภาษาไทยเรียนมานานแล้วสามารถ ฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ดีพอสมควรแล้ว (17 คน)
3. เป็นการเพิ่มพูนภาษาอังกฤษเพราะการจดคำศัพท์ภาษาอังกฤษก็ต้องจดคำแปลเป็นภาษาไทยเป็นการฝึกเขียนภาษาไทยไปด้วย (11 คน)

นักเรียนที่ไม่เห็นด้วย ให้เหตุผลดังนี้

1. ทำให้เกิดความสับสนเพราะการเขียนประโยคภาษาอังกฤษแตกต่างจากภาษาไทย (38 คน)

2. นักเรียนบางคนเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วไม่ได้เรียนต่อไม่นานก็ลืมภาษาอังกฤษ เพราะไม่ได้ใช้ ดังนั้นจึงควรใช้เวลาที่เรียนภาษาอังกฤษมาเรียนภาษาไทยแทน จะได้เก่งภาษาไทยมากขึ้น (22 คน)

4. บุคคลที่นักเรียนคิดว่าสำคัญที่สุดที่ทำให้นักเรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ดี ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าคุณครูเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.16 รองลงมาคือเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 3.34 ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 1.46 และจำนวนน้อยที่สุดคือนักเรียนที่มีความคิดเห็นว่าเป็นเพื่อนบ้านเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.04

5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ครูใช้อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ เช่น บัตรคำ รูปภาพ หรือของจริงในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการที่ครูใช้อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ช่วยทำให้การเรียนดีขึ้นหรือเข้าใจบทเรียนดีขึ้นมาก คิดเป็นร้อยละ 53.23 รองลงมาคือ ช่วยทำให้การเรียนดีขึ้นพอสมควรคิดเป็นร้อยละ 46.35 จำนวนน้อยที่สุดคือ มีความคิดเห็นว่าจะไม่ดีขึ้นเลย คิดเป็นร้อยละ 0.42

6. โอกาสในการฝึกกิจกรรมกลุ่ม ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่มีโอกาสได้ปฏิบัติปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 49.69 รองลงมาคือมีโอกาสได้ปฏิบัติมากคิดเป็นร้อยละ 29.44 มีโอกาสได้ปฏิบัติน้อย คิดเป็นร้อยละ 9.39 และจำนวนน้อยที่สุดคือ ไม่มีโอกาสได้ปฏิบัติเลย คิดเป็นร้อยละ 2.50

7. ความรู้สึกต่อการเล่นเกมหรือทำกิจกรรมภาษาอังกฤษร่วมกับเพื่อน ๆ ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้สึกชอบการเล่น เกม การร้องเพลง เพราะทำให้เรียนสนุก คิดเป็นร้อยละ 40.71 รองลงมาคือ มีความรู้สึกพอใจมากถ้าได้รับการเลือกจากครูให้พูดหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 28.60 จำนวนน้อยที่สุดคือ มีความรู้สึกไม่ชอบให้มีโอกาสทำกิจกรรมเพราะเพื่อน ๆ ไม่ให้ความร่วมมือปล่อยให้ทำคนเดียวและรู้สึกเฉย ๆ ครูให้ทำก็ต้องทำ มีจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 0.21

8. การนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการเรียนในห้องเรียนมาใช้ ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่สามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากในห้องเรียนมาปฏิบัติจริงได้พอสมควร คิดเป็นร้อยละ 54.28 รองลงมาคือ สามารถใช้ได้บ้าง คิดเป็นร้อยละ 19.21 จำนวนน้อยที่สุดคือใช้ไม่ได้เลย คิดเป็นร้อยละ 4.59

9. การคาดคะเนประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าในอนาคตวิชาภาษาอังกฤษนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับตนเองมาก คิดเป็นร้อยละ

66.29 รองลงมาคือ ไม่แน่ใจว่าจะจะเป็นประโยชน์สำหรับตนเอง คิดเป็นร้อยละ 29.44

จำนวนน้อยที่สุดคือ ไม่คิดว่าจะได้ใช้ประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 4.17

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา เล่นข้อมูลด้วยคำร้อยละ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1	ระดับประถมศึกษา (ป.5-6) เป็นระดับที่เหมาะสมต่อการเริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษ		
	เห็นด้วย	67	80.72
	ไม่เห็นด้วย	16	19.28
	หากเห็นด้วย การเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาควรจะมีจุดมุ่งหมาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
	เพื่อให้มีความรู้พื้นฐานในการศึกษาในชั้นสูงต่อไป	63	47.73
	เพื่อความเข้าใจในวัฒนธรรมชาวต่างชาติ	18	13.64
	เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	50	37.87
	อื่น ๆ คือ ... เพื่อให้รู้สึกภาษาสากล	1	0.76
2	ในปัจจุบันการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเป็นไปอย่างได้ผล		
	เห็นด้วย	36	43.37
	ไม่เห็นด้วย	47	56.63
3.	การเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาไม่ทำให้เกิดผลเสียต่อการเรียนวิชาภาษาไทย		
	เห็นด้วย	81	97.59
	ไม่เห็นด้วย	2	2.41

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
4	บุคคลที่สำคัญที่สุดที่ทำให้การ เรียนวิชาภาษาอังกฤษประสบ ผลสำเร็จ		
	ครู	34	40.96
	นักเรียน	46	55.42
	ผู้ปกครอง	3	3.62
5	นักเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่มั่นใจและชอบเรียนวิชา ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ		
	มาก	18	21.69
	ปานกลาง	55	66.26
	น้อย	10	12.05
	ไม่สนใจเลย	0	0.00
6	ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีสาเหตุที่สำคัญที่สุดมาจาก นักเรียนไม่เห็นประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษา อังกฤษ	17	20.48
	ขาดแคลนครูที่มีความรู้ทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีสอน	34	40.96
	การออกเสียงของครูให้เหมือนเจ้าของภาษา	16	19.28
	สิ่งแวดล้อมภายนอกห้องเรียนไม่อำนวยความสะดวก	14	16.87
	อื่น ๆ คือ ขาดแคลนวัสดุที่อุปกรณ์ต่าง ๆ	2	2.41
7	การเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาควรมีจุด มุ่งหมายแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความต้อง การของผู้เรียนในแต่ละท้องถิ่น		

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
	มากที่สุด	44	53.01
	มาก	21	25.30
	น้อย	10	12.05
	ไม่เห็นด้วย	8	9.64

จากตารางที่ 26 แสดงว่าครูสอนภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ดังนี้

1. ระดับชั้นที่เหมาะสมต่อการเริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ระดับประถมศึกษา (ป.5-6) เป็นระดับที่เหมาะสมต่อการเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 80.72 ส่วนครูสอนภาษาอังกฤษที่ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 19.28 สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษที่ไม่เห็นด้วยว่าระดับประถมศึกษา (ป.5-6) เป็นระดับที่เหมาะสมต่อการเริ่มเรียนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาควรมียุทธศาสตร์เพื่อให้มีความรู้พื้นฐานในการศึกษาในชั้นสูงต่อไป คิดเป็นร้อยละ 47.73 รองลงมาคือ เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน คิดเป็นร้อยละ 37.87 จำนวนน้อยที่สุดคือ เพื่อให้รู้สึกละเอียดถี่ คิดเป็นร้อยละ 0.76

ครูสอนภาษาอังกฤษที่ไม่เห็นด้วยว่าระดับประถมศึกษา (ป.5-6) เป็นระดับที่เหมาะสมต่อการเริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้เหตุผลเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

1. มีความพร้อมทางสติปัญญา ความจำ ความสนใจมากกว่านักเรียนชั้นอื่น ๆ (41 คน)
2. มีพื้นฐานภาษาไทยดีพอที่จะสอนภาษาอังกฤษได้แล้ว (15 คน)
3. เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป (11 คน)

ครูสอนภาษาอังกฤษที่ไม่เห็นด้วยให้เหตุผลว่า

1. นักเรียนโตเกินไป เวลาฝึกทักษะต่าง ๆ ยาก เพราะเคยชินกับภาษาไทยแล้ว ควรสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (12 คน)

2. การเรียนวิชาภาษาไทยยังไม่อยู่ในเกณฑ์ดีจึงยังไม่ควรเรียนวิชาอื่น (4 คน)

2. ผลสำเร็จของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ปรากฏว่า ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่าในปัจจุบันการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเป็นไปอย่างได้ผล คิดเป็นร้อยละ 56.63 ส่วนครูสอนภาษาอังกฤษที่เห็นด้วยว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเป็นไปอย่างได้ผล คิดเป็นร้อยละ 43.37

ครูสอนภาษาอังกฤษที่ไม่เห็นด้วยว่าในปัจจุบันการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเป็นไปอย่างได้ผล ให้เหตุผลเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

1. ทักษะการอ่านและเขียนของนักเรียนยังต้องปรับปรุงอีกมาก (18 คน)
2. ขาดครูที่มีความรู้ ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง (11 คน)
3. นักเรียนมีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษเพียงวันละ 1 ชั่วโมงเท่านั้น ทำให้ไม่มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากนัก (9 คน)
4. ขาดสื่อการเรียน โดยเฉพาะวัสดุทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ (7 คน)

ครูสอนภาษาอังกฤษที่เห็นด้วยว่าในปัจจุบันการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเป็นไปอย่างได้ผลให้เหตุผลเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. การใช้เกมและกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์มากขึ้นซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้ (21 คน)
2. เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียนและสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน (15 คน)

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษในด้านความสัมพันธ์กับวิชาภาษาไทย ปรากฏว่าครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ทำให้เกิดผลเสียต่อการเรียนวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 97.59 ส่วนครูสอนภาษาอังกฤษที่ไม่เห็นด้วย คิดเป็นเพียงร้อยละ 2.41 เท่านั้น

ครูสอนภาษาอังกฤษที่เห็นด้วยว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ทำให้เกิดผลเสียต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ให้เหตุผลเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

1. พื้นฐานด้านภาษาไทยนักเรียนมีพอสมควรแล้ว การเรียนวิชาภาษาอังกฤษจึงไม่ทำให้เกิดผลเสียต่อการเรียนวิชาภาษาไทย (67 คน)

2. ล้วนคนละชั่วโมงจะใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะชั่วโมงภาษาอังกฤษเท่านั้น (8 คน)
3. ในชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษก็ยังคงใช้ภาษาไทยในการอธิบายบทเรียนหรือชี้แจงกิจกรรมต่าง ๆ อยู่ (6 คน)

ครูสอนภาษาอังกฤษที่เห็นด้วยว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้เกิดผลเสียต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ให้เหตุผลว่า

1. ระบบเสียงและระบบคำแตกต่างกัน บางครั้งนักเรียนนำระบบเสียงของภาษาอังกฤษใช้ในภาษาไทย เช่น การออกเสียง "S" (1 คน)
2. เป็นการเพิ่มภาระทางภาษาให้แก่นักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนที่ไม่คิดจะเรียนต่อ จึงไม่ควรมีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแต่ควรเพิ่มเวลาและเนื้อหาให้กับวิชาภาษาไทย ซึ่งจะเป็นประโยชน์มากกว่า (1 คน)

4. บุคคลที่สำคัญที่สุดที่ทำให้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษประลัมผลสำเร็จ ปรากฏว่าครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.42 รองลงมาคือ มีความคิดเห็นว่าเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.96 จำนวนน้อยที่สุดคือมีความคิดเห็นว่าเป็นผู้ปกครองเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.62

5. ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นนักเรียนส่วนใหญ่สนใจและชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 66.26 รองลงมาคือ สนใจและชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 20.48 จำนวนน้อยที่สุด คือ สนใจและชอบเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 12.05

6. ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีสาเหตุที่สำคัญที่สุดมาจากขาดแคลนครูที่มีความรู้ดีทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีสอน คิดเป็นร้อยละ 40.96 รองลงมาคือ นักเรียนไม่เห็นประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 20.48 จำนวนน้อยที่สุดคือ ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ คิดเป็นร้อยละ 2.41

7. ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ปรากฏว่าครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุดว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับ

ประถมศึกษาควรมีจุดมุ่งหมายแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความต้องการของผู้เรียน ในแต่ละท้องถิ่นคิดเป็นร้อยละ 53.00 รองลงมาคือเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 25.30 จำนวนน้อยที่สุดคือไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 9.64

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ตอบอย่างอิสระ และได้เรียงตามลำดับความสำคัญของปัญหาโดยยึดจำนวนผู้ตอบในปัญหาแต่ละด้านเป็นหลัก ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะของนักเรียน (ดูรายละเอียดข้อมูลในภาคผนวก จ)

ด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเนื้อหาในบทเรียนมีความยากง่าย และน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียนแล้ว จะมีนักเรียนบางส่วนที่มีความคิดเห็นแตกต่างออกไปบ้างเช่น เนื้อหาบางที่ก็ง่ายเกินไป บางครั้งก็ยากเกินไป หนังสือเรียนมีภาพประกอบน้อย และกระดาดไม่ดี นักเรียนได้เสนอแนะให้เนื้อหาแทรกเรื่องการ์ตูนเพื่อให้หนังสือน่าอ่านยิ่งขึ้น ส่วนเนื้อหาในบทเรียนควรมีภาพประกอบเพิ่มขึ้นด้วย

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเล่นเกมและทำกิจกรรมต่าง ๆ ในช่วงเวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์มาก เพราะได้รับความสนุกสนานพร้อมกับความรู้ ไม่เคร่งเครียด น่าเบื่อ นอกจากนี้ยังได้ฝึกการแสดงออกด้วย แต่มีนักเรียนบางส่วนมีความคิดเห็นว่าการเล่นเกมไม่ควรในทุกชั่วโมง เพราะจะทำให้นักเรียนรู้สึกไม่อยากเรียน แต่จะคอยว่าเมื่อใดครูจะให้เล่นเกมหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ

นอกจากนี้นักเรียนได้เสนอความต้องการให้การสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนของนักเรียนเป็นดังนี้ นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการให้มีครูชาวต่างประเทศที่พูดภาษาอังกฤษมาเยี่ยมโรงเรียนบ้าง ความต้องการรองลงมาคือ มีห้องเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ ซึ่งสามารถตัดแปลงให้เหมาะกับการเล่นเกมหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้โดยใช้เวลาเพียงเล็กน้อย มีการศึกษานอกห้องเรียนเช่น การพาไปย่านธุรกิจ อ่านสื่อร้าน ถนน ซอย และป้ายโฆษณาที่เป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น มีการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อนในวิชาภาษาอังกฤษนี้ในตอนเป็น

หลังเลิกเรียนแล้ว ประเด็นสุดท้ายคือ ต้องการให้มีการสังเกตกิจกรรมพิเศษได้แก่การตอบปัญหา ภาษาอังกฤษ การแสดงบนเวที เช่น การแสดงละครโดยพูดหรือบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ

ความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะของครูสอนภาษาอังกฤษ (ดูรายละเอียดข้อมูลในภาคผนวก จ)

ด้านหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร

ครูสอนภาษาอังกฤษบางส่วนมีความคิดเห็นว่าคุณดประสงค์ในหลักสูตรภาษาอังกฤษ มากเกินไปทั้ง ๆ ที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ส่วนใหญ่เริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็น ครั้งแรกยังไม่มีความรู้เลย ความคิดเห็นรองลงมาคือครูขาดความมั่นใจในการใช้หลักสูตร ภาษาอังกฤษเพราะยังไม่เข้าใจหลักสูตรดีพอ ทั้งนี้เนื่องจากไม่เคยเข้าร่วมการสัมมนาหรืออบรม เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 มาก่อน แต่สำหรับผู้ที่เคย เข้าร่วมการสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรนี้มีความคิดเห็นว่าคุณ เวลา อบรมสั้นเกินไป ไม่เพียงพอแก่การทำความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ของหลักสูตรภาษาอังกฤษได้ นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านคู่มือครู และตำราเรียนล้าสมัยมากและจำนวนไม่เพียงพอกับความต้อง การ ซึ่งทำให้เป็นปัญหาในการเตรียมการสอน และการดำเนินการสอนแก่ครูสอนภาษาอังกฤษ อย่างมาก ครูสอนภาษาอังกฤษได้เสนอแนะให้หลักสูตรกำหนดจุดประสงค์ในวิชาภาษาอังกฤษให้ น้อยลงเพื่อให้นักเรียนได้ประสบผลสำเร็จ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วน เรื่องความมั่นใจของครูในการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษได้เสนอแนะว่า ควรให้ครูสอนภาษาอังกฤษ ทุกคนได้เข้าร่วมการสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 และควรเพิ่มเวลาในการอบรมให้มากขึ้นกว่าเดิม นอกจากนี้เมื่อมีการใช้หลักสูตร ไประยะเวลาหนึ่งก็ควรจะมีการสัมมนาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษหรือจัดอบรมความรู้ทางภาษา ภาษาอังกฤษให้กับครูผู้สอนบ้างเป็นครั้งคราว และควรมีการตรวจเยี่ยม ติดตามผล ให้คำแนะนำและ ตอบปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษจากศึกษานิเทศก์ วิทยากรที่มีความรู้ เข้าใจหลักสูตรอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังได้เสนอแนะว่าควรได้รับเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ ก่อนเปิดภาคเรียนต้น และมีจำนวนเพียงพอจะได้มีเวลาเตรียมตัว

ด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

ครูสอนภาษาอังกฤษบางส่วนมีความคิดเห็นว่าเนื้อหาวิชาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีปริมาณมากเกินไป ทำให้ล้นไม่ทันและทำให้เด็กเรียนเกิดความสับสน ไม่เข้าใจเนื่องจากครูต้องเร่งสอน ความคิดเห็นรองลงมาคือ แบบฝึกหัดสำหรับให้เด็กเรียนฝึกเขียนมีน้อย ทำให้เขียนประโยคไม่ถูกต้องนัก ผิดไวยากรณ์และลายมือไม่ค่อยสวย ครูสอนภาษาอังกฤษได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรลดเนื้อหาบางส่วนเพื่อล้นให้ทันตามเวลาที่กำหนด ข้อเสนออีกประการหนึ่งคือ ควรฝึกแบบฝึกหัดที่จะฝึกการเขียนให้มากขึ้น และควรเพิ่มแบบฝึกหัดในด้านไวยากรณ์เข้าไปอีก

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ครูสอนภาษาอังกฤษบางส่วนมีความคิดเห็นว่ากิจกรรมการเรียนการสอนมีมากเกินไป ไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในคู่มือครู เนื่องจากผู้สอนไม่มีความถนัดโดยเฉพาะการร้องเพลง ทั้งไม่มีเวลาในการทำสื่อการเรียนและไม่สามารถทำสื่อการเรียนได้ครบทุกกิจกรรม เพราะล้นหลายวิชา ขาดแคลนงบประมาณในการจัดทำสื่อการเรียน ระดับความคิดเห็นรองลงมาคือ นักเรียนไม่แสดงออกและเข้าร่วมกิจกรรมทำความเข้าใจแก่ครูผู้สอนเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ครูสอนภาษาอังกฤษหลายท่านยอมรับว่าได้ใช้การสอนแบบเดิมอยู่ คือ การสอนอ่านและแปลภาษาอังกฤษ และมักไม่ได้พูดภาษาอังกฤษกับนักเรียนเพราะไม่ค่อยแน่ใจในการออกเสียงให้ถูกต้อง และมีนักเรียนที่ไม่เข้าใจหลายคน ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรลดกิจกรรมการเรียนการสอนลงบ้าง เพื่อล้นให้ทันตามกำหนด และในคู่มือครูควรแนะนำกิจกรรมหลาย ๆ กิจกรรม เพื่อที่ครูจะได้เลือกให้เหมาะสมกับความสามารถของครูเอง และความสามารถของนักเรียน ในเรื่องสื่อการเรียนต้องการให้มีการจัดอบรมเพื่อผลิตสื่อการเรียนไว้ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ และผู้บริหารโรงเรียนควรจัดอัตราชั่วโมงสอนไม่มากเกินไป และไม่ล้นหลายวิชา เพื่อจะได้มีเวลาในการเตรียมสื่อการเรียน และใช้สื่อการเรียนได้หลายห้อง ซึ่งจะเป็นการใช้ที่คุ้มค่า พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณในการจัดทำสื่อการเรียนแก่ครูด้วย ส่วนเรื่องที่ไม่ได้พูดภาษาอังกฤษกับนักเรียนต้องการให้มีครูชาวต่างประเทศที่พูดภาษาอังกฤษมาพูดคุยหรือเล่นเกมกับนักเรียนบ้างอย่างน้อยเทอมละ 1 ครั้ง เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและอยากเรียนภาษาอังกฤษเพราะได้ใช้พูดคุยกับเจ้าของภาษาจริง ๆ

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

ครูสอนภาษาอังกฤษบางส่วนมีความคิดเห็นว่า การวัดและประเมินผลให้ผ่านจุดประสงค์ไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน มิได้มีการจัดทำข้อสอบเป็นข้อสอบมาตรฐาน ครูจึงไม่มีความมั่นใจว่า เกณฑ์ตัดสินของตนจะใช้ได้หรือไม่ รวมทั้งการวัดผลย่อยมีมากเกินไปทำให้เสียเวลาเรียน นอกจากนี้ครูสอนภาษาอังกฤษประสบปัญหาเรื่องไม่สามารถทำแบบทดสอบได้ เนื่องจากขาดวัสดุอุปกรณ์ ไม่มีเครื่องพิมพ์ดีดและโพรเจกเตอร์ ครูสอนภาษาอังกฤษให้ข้อเสนอแนะว่าควรจะกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้รัดกุมกว่าที่เป็นอยู่ ควรมีการอบรมแนะนำให้ครูได้เข้าใจวิธีวัดและประเมินผลด้วย และทางผู้บริหารโรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุที่จะนำมาทำแบบทดสอบ และควรมีข้อทดสอบมาตรฐาน ซึ่งควรเป็นหน้าที่ของหน่วยศึกษานิเทศก์ที่จะรับผิดชอบโดยตรง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย